

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 14/10/2023

TÌNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 6

NHẮC NHỞ TIN SÂU NHÂN QUẢ

NÓI RÕ VỀ LÝ NHÂN QUẢ

(BÀI 5)

Tai nạn có thể hóa giải được hay không? Đáp án nhất định là có thể. Đây chính là lời khẳng định của Hòa Thượng. Ngài nói: ***“Vận mạng của mỗi một con người là do mình tạo. Vận mạng nhất định là có, được hình thành do nghiệp lực của chúng ta”***.

Chướng ngại, bệnh khổ mà chúng ta gặp phải, đều do nghiệp trong hiện đời hoặc đời quá khứ đã tạo. Ngài khuyên: ***“Vậy hãy từ nơi nghiệp mà chuyển đổi”***.

Kinh Phật nói: ***“Nếu tội lỗi mà chúng sinh đã tạo có hình tướng thì tam thiên đại thiên thế giới này không thể chứa hết”***. Thật sự, chúng ta đã gây phiền gây khổ cho người không biết đến bao giờ, cho nên hiện tại chúng ta gặp phiền phức, khổ sở, chướng ngại. Tuy nhiên, những điều đó chưa thấm vào đâu so với những gì chúng ta đã gây ra cho chúng sanh. ***“Oan gia trái chủ từ bi hơn mình rất nhiều”***, Hòa Thượng khẳng định.

Oan gia trái chủ thấy chúng ta tu tập, biết chúng ta đang hướng đến sự tu tập. Họ tìm đến không phải để đoạt mạng như chúng ta đã từng làm với họ. Họ muốn chúng ta tu tốt vì như vậy, họ mới được hưởng nhờ. Nếu lấy mạng của chúng ta thì dễ rồi, nhưng rồi cũng chỉ là oan oan tương báo. Ngẫm nghĩ cho kỹ thì thấy chân thật là có đạo lý!

Oan gia trái chủ mong mình thay đổi để họ được nương nhờ. Thế nhưng, mình không chịu tu tập, không chịu thay đổi, nên họ tìm cách để hại mình, siết chặt mình.

Trước đây tôi đi dạy học ở Vũng Tàu, chạy xe máy, đường lúc đó chưa làm xong nên rất xấu, ngày nào cũng có tai nạn giao thông. Mọi người nói: ***“Thầy đi như vậy nguy hiểm quá!”*** Tôi thẳng thắn nói rằng: ***“Chắc chắn là oan gia trái chủ sẽ không lấy mạng tôi đâu, có thể chỉ là tai nạn mất cái chân, cái tay thôi”***. Tôi đi dạy học bằng tâm thành khẩn, chỉ muốn truyền giảng một chút kiến thức mình có được. Tôi toàn tâm toàn lực vì người khác mà làm việc, nên oan gia trái chủ sẽ nhận ra mà không lấy mạng. Đợi lúc mình dễ duôi, mình phóng túng, tùy tiện, họ sẽ đến. Còn nếu đang tận tâm tận lực vì người khác mà lo nghĩ thì chắc chắn, không thể xấu hơn mà chỉ có tốt hơn.

Hòa Thượng khẳng định là tai nạn có thể được hóa giải, quan trọng là việc làm của chúng ta phải thật cụ thể. Việc phát dương quang đại giáo huấn của Phật, Thánh Hiền; tiếp nối giáo dục của Phật, Thánh Hiền, là công đức lớn nhất. Về giáo dục, người xưa từng nói: ***“Kiến quốc quân dân, giáo học vi tiên”*** – nghĩa là xây dựng quốc gia, dạy bảo và quản lý dân chúng phải bắt đầu từ giáo dục. Hoặc như từ ***“Phật giáo”*** thì Phật là

Phật đà chỉ một người hoàn thiện. Giáo là giáo dục. Phật giáo là giáo dục mọi người đạt đến đủ tư cách và tiêu chuẩn làm Phật.

Từ trước đến giờ, chúng ta đã thành thói quen, cứ đau bệnh, gặp chướng ngại hay cầu siêu, cầu phước thì đều phóng sanh. Trước đây tôi thấy người ta phóng sanh nên tôi cũng làm theo. Tôi nghe lời Hòa Thượng dạy nên tôi quan tâm tỉ mỉ việc lựa chọn môi trường sống cho vật phóng sinh. Ví dụ như loài cá, loài nào sống được ở nước ngọt, mặn, lợ; loài nào sống ở đồng hay khu vực nước chảy, tôi đều phải vì chúng sinh mà tính toán chứ không vội vàng gặp là mua, bởi vì trái môi trường thì chúng sẽ chết.

Tuy nhiên, ngày nay, việc phóng sanh chúng ta phải suy nghĩ lại, rất là tùy duyên, không khéo mình chỉ làm lãng phí mà lợi ích không được bao nhiêu. Ở những nơi thường phóng sanh, người ta chích điện đánh cá. Người khác thấy thế thì tức giận rồi ném đá, đánh chửi nhau, tạo thành hoàn cảnh không tốt đẹp. Lại có những người tập trung phóng sanh cả tiền tỷ nhưng thả cá nuôi ra sông, thế là cũng chết hết, vậy mọi người thử nghĩ xem, có oan uổng cả tỷ không?

Ngày nay, chúng ta thấy rất nhiều việc cần làm. Nếu mang một tỷ chuyển thành dây chuyền làm đậu. Một dây chuyền tốt có giá từ 30-35 triệu. Ba mươi dây chuyền đặt ở 30 địa điểm, đều có đậu sạch miễn phí tặng cho người ăn chay. Người ăn mặn được tặng đậu sạch, họ cũng ít ăn thịt lại. Như vậy, chúng sanh cũng giảm bớt việc sát sanh. Do vậy, mọi việc mình phải hiểu đạo lý và phải tùy duyên thì khi làm mới lợi ích thiết thực.

Hòa Thượng cho biết rằng vận mạng của mỗi con người do chính mình tạo. Vậy thì mình có thể thay đổi vận mạng từ những việc làm hằng ngày.

Khởi tâm động niệm cũng là nghiệp chứ không phải cứ có hành động mới là nghiệp, vậy thì hãy khởi tâm động niệm thiện, đều nghĩ đến lợi ích cho chúng sanh. Làm như vậy thì đã cải tạo vận mệnh rồi. **“*Đây mới là hiểu được đạo lý nhân quả,*”** Hòa Thượng nhận xét. Ngài nói: **“*Đoạn tất cả việc ác, tu tất cả việc thiện thì tai nạn liền được tiêu trừ.*”**

Ở nhân gian bây giờ có rất nhiều người đi cầu cúng ma quái, quỷ thần. Tôi khuyên rằng đừng bao giờ làm thế vì việc đó không có ích gì.

Nếu phát tâm cúng dường cho họ thì rất tốt nhưng nếu sát mạng chúng sanh để cúng tế quỷ thần thì trái với đạo lý, trái với nhân quả. Có những nơi sau khi họ hiểu ra, họ liền cúng hoa quả, xôi, bánh ngọt thì mọi việc vẫn rất tốt.

Tôi soạn ra nghi thức cúng chúng sanh và nơi tôi ở, ngày nào tôi cũng cúng. Họ là chúng sanh tại các tầng không gian khác. Mình cúng không phải tất cả đều được ăn, nhưng khi tâm mình mở rộng bao lớn, thì chúng sanh được hưởng nhờ. Còn mỗi ngày đều cúng mà vẫn mơ hồ, vọng tưởng, ngủ gà gật thì chúng sanh cũng không được ăn. Việc này, trong nhà Phật có câu chuyện kể rằng chúng sinh báo mộng cho thầy trụ trì thắc mắc sao nhà chùa cúng toàn chìa khóa nên họ không ăn được. Thầy trụ trì hỏi chú tiểu mới vỡ lẽ ra rằng: Vào lễ cũng thí thực buổi chiều, chú chợt nhớ mình quên sâu chìa khóa nên khi cúng tụng Chú, chú chỉ nghĩ đến chìa khóa, không có thức ăn.

Đừng nên cầu cúng van xin quỷ thần vì họ không làm được. Với Phật Bồ Tát lại càng không nên vì Phật Bồ Tát không phải vị thần dễ hối lộ. Phật đã dạy rất rõ ràng: Muốn có tiền tài thì bố thí tiền tài; muốn thông minh trí tuệ thì bố thí năng lực; muốn khỏe mạnh sống lâu thì bố thí vô úy – tức là bố thí điều không sợ, điều an lành hay chính là sống chân thành, tạo niềm tin ngay cả khi ai đó giao tiền tỷ, mình cũng không để mất một xu. Nghe theo Phật, tự khắc được kết quả tốt vì trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu.

Khi ta cúng dường lên Phật là kỷ niệm tri ân, cúng lên ông bà cha mẹ là kỷ niệm báo ân, còn cúng chúng sanh ở các tầng không gian khác là vì lòng từ bi. Mỗi ngày, ta ăn 3 bữa, thiếu 1 bữa chịu không nổi. Vậy mà họ không được ai cúng nên đói khát, vô cùng bức bách. Những chúng sanh ở khu vực này thì chỉ được ở khu vực này, bước qua kia mấy mét thôi cũng không được nên họ đói khổ. Vì vậy mình phát tâm cúng cho họ, đó là vì lòng từ bi, dứt khoát không có van xin.

Từ lâu hễ đi đâu hay có việc gì, hoặc như mấy ngày nay gói bánh, tôi cũng cúng dường cho họ. Một đĩa cúng dường Phật, một đĩa để ở bàn, khởi tâm mời họ. Vậy thì họ có vui không? Rất vui. Chúng ta làm với sự hoan hỉ thì họ tiếp nhận cũng hoan hỉ vì chúng ta đâu có mong cầu, nên việc này mọi người phải hiểu đạo lý.

Muốn chuyển đổi vận mệnh thì phải chuyển đổi nghiệp lực. Hành động tạo tác, khởi tâm động niệm của mình phải đúng với giáo huấn của Phật, Thánh Hiền thì chắc chắn sẽ cải tạo được. Như tôi đây, từ mười mấy năm trước, bác sĩ đã báo là sẽ chết mà đến giờ vẫn chưa chết. Cách đây 4-5 năm, có lần bác sĩ Bệnh viện Bạch Mai chạy điện tim đồ cho tôi xong liền hỏi: *“Thầy có sao không? Thầy có biết là Thầy có thể chết bất cứ lúc nào không? Chức năng tim của người ta thấp nhất là 60, mà chức năng tim của Thầy còn có 30!”*

Tôi nói: *“Tôi biết rồi, nên tôi mới về, về đây để chết”*. Tôi trả lời xong bác sĩ giật mình. *“Vừa rồi tôi ở Mỹ phải mau mau về, tôi biết bệnh càng nghiêm trọng nên nếu ở đây mà chết thì phiền phức người ta nên thôi tôi đi về”*.

Tôi không van xin bác sĩ uống thuốc gì, điều trị theo phác đồ ra sao. Một, hai năm sau, tôi đi khám trở lại, cũng là mới đây thôi, bác sĩ nói: *“Ừa sao tim Thầy tốt vậy?”*.

“Thì cứ khởi tâm tốt nên tim nó tốt. Lần trước gặp bác sỹ, tôi không có gì để tặng, bây giờ mỗi một tháng tôi có hơn 5 tấn rau sạch và bình thường cũng được mấy chục ngàn tấn miếng đậu hũ,” Tôi trả lời và ngỏ ý: *“Bác sĩ có muốn ăn rau sạch không? Bác sĩ cho số điện thoại, ngày mai sẽ có người mang rau và đậu sạch tới ngay”*.

Hôm trước ở Đà Nẵng, tôi có ông thầy bấm huyết bấm được 7-10 ngày, ông hỏi tôi: *“Thầy thấy trong người có khỏe không?”* Tôi nói vui vui: *“Không biết có khỏe không, mà mấy đứa nó làm với tôi mất máu hết tron”*.

Chúng ta phải hiểu được đạo lý nhân quả *“Trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu”*. Chúng ta gieo nhân yêu thương nhất định sẽ gặt quả yêu thương. Dù chúng ta không mong cầu, thế nhưng, chúng ta càng quan tâm đến người khác thì chúng ta càng được người khác quan tâm.

Bởi vậy, Hoà Thượng khuyên chúng ta phải đoạn tất cả các việc ác và phải tu tất cả các việc thiện. Vậy việc gì được coi là ác? Lợi mình hại người là ác! Khởi tâm động niệm mà lợi mình, tổn hại đến người, là ác! Thấy việc thiện trong khả năng mình làm được, hay chỉ cần mình mở rộng tâm một chút thì chúng sanh được lợi ích, mà không làm thì cũng là ác! Không cần mình phải phạm pháp mới là ác, việc phạm pháp là quá ác rồi. Với tinh thần Bồ Tát đạo, việc ác nhất định không làm, mà việc thiện nhất định phải làm. Đối với việc thiện, không thể có chuyện hôm nay thích thì làm không thích thì thôi.

Ngay như tin nhắn trên điện thoại mà đăng tài khoản ngân hàng hay cơ quan nào đó vận động tiền chữa trị cho một người khổ, thì tôi cũng theo tài khoản đó mà chuyển một ít. Đó là ta khởi tâm đồng cảm với khổ nạn của chúng sanh. Còn có những lúc thấy mà không làm được, là vì mình đang có nhiều việc cần phải làm.

Hoà Thượng nói: “**Vận mạng của một người có thể thay đổi, cho đến vận mạng của một gia đình, vận mạng của một quốc gia, vận mạng của một thế giới, đều có thể thay đổi**”.

Việc này là thật. Vận mạng của mình thì một mình mình thay đổi. Vận mạng của gia đình (gia vận) thì cần những thành viên trong gia đình thay đổi. Vận mạng của quốc gia (quốc vận) cũng cần phải có những người dân trong quốc gia đó thay đổi.

Người dân đều tuân thủ pháp luật, tuyệt đối không làm những việc quốc gia không cho phép và nỗ lực làm những việc quốc gia khuyến khích. Vậy thì, quốc vận đó nhất định sẽ tốt. Chẳng hạn như việc gia đình hạnh phúc, quốc gia có khuyến khích không? Quá khuyến khích. Quốc gia có khuyến khích mình ly hôn không? Không khuyến khích mà còn làm mọi cách để bảo vệ, giúp chúng ta có hạnh phúc gia đình.

Gần đây, các lãnh đạo quốc gia đã nhận thấy đạo đức con người ngày một xuống thấp, cho nên từ lâu đã đưa ra cảnh báo. Nếu bây giờ, người dân, ai cũng sống có đạo đức chuẩn mực làm người, chồng ra chồng, vợ ra vợ, cha ra cha, con ra con, thầy ra thầy, trò ra trò, quan hệ cấp trên cấp dưới rõ ràng, thì quốc vận nhất định sẽ tốt.

Tuy nhiên, nếu không thay đổi chính mình mà đòi hỏi thay đổi gia đình mình, thay đổi cả quốc gia, cả thế giới thì làm sao thay đổi được. Đây không phải là vọng tưởng thôi đâu mà còn nâng cấp cao hơn vọng tưởng. Cho nên Hoà Thượng mới nói thay đổi chính mình là quan trọng nhất.

Ngài nói: “**Nhất định phải hiểu được nguyên nhân và diễn biến sự hình thành của vận mệnh thì mới có thể thay đổi được. Chúng ta thay đổi được chính mình thì quan trọng hơn bất cứ thứ gì**”. Chính mình thay đổi rồi thì gia đình mình mới có thể thay đổi. Khi mọi người thay đổi thì xã hội tất nhiên được thay đổi. Xã hội thay đổi thì quốc gia mới an định, có phong khí hưng vượng hạnh phúc.

Ngài Vân Cốc Thiền sư đã dạy cho Ngài Viên Liễu Phàm cách để thay đổi vận mệnh. Đây là một câu chuyện điển hình giúp chúng ta có niềm tin. Cuộc đời của Hoà Thượng Tịnh Không cũng là tấm gương ngày nay cho chúng ta thấy. Ngài đã lưu lạc tha phương từ lúc nhỏ, sống ở nơi xứ người, học vấn không cao nhưng Ngài để lại cho

thế gian bao nhiêu là phúc lạc. Từ một người không có tuổi thọ, phước báu và sức khỏe, Ngài cải tạo thành một người có tuổi thọ, có phước báu và có sức khỏe.

Ngay bản thân tôi, xuất thân từ gia đình bần cố nông, học vị cũng không cao, sự học của tôi đều là chấp vá rất nhiều lần. Vận mạng của tôi là phải sống nghèo sống khổ đấy, nhưng mà tôi có nghèo khổ đâu, đi đâu cũng có quà để tặng. Chút xíu nữa học xong là tôi đi Bắc Ninh với một xe chở rau và đậu, một xe chở bánh tét và bánh ít làm quà tặng. Hôm ở Đà Nẵng cũng làm nhiều việc, cũng gói được bốn chục đôi bánh tét, biếu tặng khắp nơi tung bưng.

Cho nên đừng nói rằng mình không thể cải tạo được vận mệnh của mình. Theo lời chỉ dạy của Hoà Thượng thì dù đến phút 99, cận kề rồi, vẫn có thể thay đổi được. Chỉ cần chúng ta đừng đánh mất niềm tin, cứ tuân thủ lời của Phật và Thánh Hiền dạy thì vận mệnh có thể thay đổi.

Có nhiều người tự tin khẳng định: “*Mình làm, mình thay đổi nhiều lắm rồi chứ*” nhưng thật ra, đó chỉ là thay đổi bề ngoài, trên hình tướng thôi chứ trong nội tâm chưa thay đổi. Nhà Phật nói là: “*Cảnh tùy tâm chuyển*”. Hoàn cảnh xung quanh ta nhất định sẽ thay đổi theo tâm của ta. Tâm mình không thay đổi thì sao hoàn cảnh thay đổi.

Vận mệnh của mình, mình có thể thay đổi được, cho đến quốc vận và thế vận cũng đều có thể thay đổi, nếu người người đều hướng đến việc thiện, quan tâm, yêu thương, giúp đỡ lẫn nhau, vậy thì chắc chắn sẽ có một thế giới đại đồng.

Chính vì vậy, cả đời của Tổ sư Ấn Quang cực lực đề xướng lưu thông ba cuốn sách “*Liễu Phàm Tứ Huấn*” dạy người cách cải tạo vận mệnh; “*Thái Thượng Cảm Ứng Thiên*” dạy người biết đạo lý của cảm ứng - đạo lý nhân quả và “*An Sĩ Toàn Thư*”.

Hoà Thượng cho biết đến sau này, Ngài mới hiểu được dụng ý này của Tổ sư. Tổ làm như vậy mới có thể cứu vãn xã hội, tiêu tai kiếp nạn. Phật pháp tuy tốt, nhưng không thể cứu kịp. Nhất định phải đại chúng hoá, phổ cập hoá mới có thể sanh ra hiệu năng. Từ trường của đại chúng cộng đồng mới có kết quả.

Những năm gần đây, các Lễ Tri Ân Cha Mẹ chúng ta tổ chức đã bắt đầu ảnh hưởng mạnh mẽ đối với cộng đồng xã hội. Việc ảnh hưởng này phải bằng những việc làm thiết thực của chúng ta. Cũng giống như cô giáo dạy học trò phải ngoan hiền, phải hiếu thảo, vậy thì cô giáo phải là một tấm gương để học trò nhìn vào liền tin ngay.

Một câu ẩn tượng nhất ở trong Thái Thượng Cảm Ứng Thiên là “Nhà nào làm được nhiều việc thiện, ắt có nhiều niềm vui. Nhà nào làm nhiều việc ác, ắt gặp nhiều việc xấu”. Gần đây, thế gian đang đề xướng cần phải biết làm một người tử tế. Lên xe biết nhường chỗ ngồi cho người già hay đi mua sắm, đi sân bay phải biết xếp hàng. Các danh từ “*người thiện*”, “*người Phật tử*”, “*người tu học*”, “*người đệ tử của Thánh Hiền*” có lẽ nghe xa vời quá, nhưng đề xướng “*làm một người tử tế*” thì làm được, cố gắng làm được.

Hòa Thượng khẳng định ba cuốn sách Ấn Tổ đề xướng đích thực là nền tảng học Phật. Nếu chúng ta có nền tảng này rồi, niệm Phật cầu vãng sanh thì mới chân thật. Ba loại sách này có thể giúp đỡ con người ở thời hiện đại xây dựng cùng hiểu cùng làm.

Có nghĩa là cùng nhau nhận thức được đạo lý của nhân quả, được như vậy chắc chắn mọi việc làm của họ sẽ theo nhân quả mà làm. Theo nhân quả là gì? Đó là trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu và gieo nhân ác nhất định sẽ gặp quả ác./.

Nam Mô A Di Đà Phật

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!
Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến
để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*